

Arrest

nr. 242 425 van 19 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. WOUTERS
Kaboutermansstraat 49
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 juni 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 mei 2020 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. WOUTERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De moeder van de verzoekende partij dient op 28 juli 2015 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kent haar op 22 juni 2016 de vluchtelingenstatus toe.

De verzoekende partij dient op 24 januari 2020, bij de Belgische ambassade te Nairobi (Kenya), een aanvraag in voor een visum type D (lang verblijf) in het kader van gezinshereniging met haar in België verblijfsgerechtigde moeder.

Met beslissing van 7 mei 2020 weigert de verwerende partij de afgifte van het visum lang verblijf in het kader van familiale hergroepering.

Dit is de bestreden beslissing met de volgende motieven:

“(…)

Commentaar:

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10.1.1.4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat op datum van 24/01/2020 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van F. M. J., ° 23/12/2002, van Somalische nationaliteit, teneinde haar vermoedelijke moeder, M. F. M. van Somalische origine te vervoegen in België.

Overwegende dat haar moeder, mevrouw M. F. M., 01/01/1975, bij DVZ op 12/11/2015, verklaarde dat haar dochter geboren werd in 2001.

Overwegende dat er nu een aanvraag gezinshereniging voorligt voor F. M. J. met als geboortedatum 23/12/2002

Overwegende aldus dat uit de asielaanvraag blijkt dat F. M. J. geboren is in 2001 en bijgevolg op moment van de aanvraag gezinshereniging meerderjarig is.

Uit het geheel van die elementen blijkt aldus dat F. M. J. ouder is dan 18 jaar.

Overwegende dat F. M. J. op die manier de voorwaarden voor gezinshereniging tracht te omzeilen door zich jonger voor te doen dan ze is.

Overwegende bovendien dat de aanvraag werd ingediend op grond van een eenvoudig geboortecertificaat, afgeleverd 23/08/2019.

Overwegende dat in huidig geval het voorgelegde document niet gelegaliseerd werd daar het afkomstig is uit Somalië, een land waarvan de regering niet door België wordt erkend. Bijgevolg kunnen we geen zekerheid hebben over de authenticiteit van dit document.

Het voorgelegde document kan niet worden erkend.

Gelet op al deze elementen wordt de visumaanvraag verworpen.

“(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij in de wetsconforme synthesesamenvatting de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van de rechten van verdediging en van de “*tegenstrijdigheid met de principes van behoorlijk bestuur*”.

De synthesesamenvatting wordt als volgt toegelicht:

“(…)”

A. 1. SCHENDING ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL

In de kwestieus onvolledig meegedeelde beslissing staat in het verhalend gedeelte te lezen:

Overwegende dat in het huidig geval het voorgelegde document niet gelegaliseerd werd daar het afkomstig is uit Somalië, een land waarvan de regering niet door België wordt erkend. Bijgevolg kunnen we geen zekerheid hebben over de authenticiteit van dit document. Het voorgelegde document kan niet worden erkend.

Het feit dat een bepaald land of haar regering niet erkend wordt door de Belgische staat kan niet tegenovergesteld worden aan verzoekster zélf.

Buitenlandse Zaken en de consulaten legaliseren geen documenten meer uit Somalië omdat het klaarblijkelijk onmogelijk zou zijn om na te gaan of ze werden opgesteld door de bevoegde overheid, of de inhoud wettelijk in orde is en of de handtekeningen geplaatst werden door de daartoe bevoegde persoon.

De moeder, mevrouw M. F. M. zou gesteld hebben aan de dienst Vreemdelingenzaken op 12 november 2015 dat haar dochter ("ergens") in 2001 zou geboren zijn. Het betreft dus een vage verklaring, van 5 jaar terug, doch waar geen zekerheid kan gehouden worden.

Uit die redenering kan dus duidelijk blijken dat de betrokken dienst géén omstandig onderzoek van het ganse dossier deed, integendeel louter op één aspect gefocust heeft, en zelfs daar onterecht en nonchalant is tewerk gegaan, zoals kan blijken in de hiernavolgende argumentatie.

De dienst stelt dus zélf van een onderzoek te "kunnen" doen, doch heeft zulks dan schromelijk nagelaten.

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert verder dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Bij gebrek aan motiverend gedeelte kan zulks niet nagegaan worden en dient er de facto vast gesteld dat er geen zorgvuldigheid werd toegepast.

A.2. SCHENDING MOTIVERINGSPLICHTINSEL (NIET MEDEDELING) – SCHENDING RECHTEN VAN VERDEDIGING

Verzoeker kan op ontvankelijke wijze inhoudelijk kritiek uiten op de in een beslissing tot weigering van verblijf aanwezige materiële motieven en tevens voorhouden dat niet alle motieven worden weergegeven in die beslissing, derwijze dat er ook sprake is van een schending van de formele motiveringsplicht. De verwerende partij kan dus niet worden gevolgd waar zij stelt dat het aan voeren van de schending van de formele motiveringsplicht enerzijds en de materiële motiveringsplicht anderzijds niet mogelijk is.

De beslissing werd elektronisch meegedeeld doch het blad met de motivering ontbreekt.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Door de onvolledige mededeling van de beslissing, meer bepaald het ontbreken van de motivering, kan verzoekster géén verdediging opbouwen, integendeel.

De Raad wijst er op dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken én dat zij die dan ook dient mee te delen.

Doch zoals gesteld kan bij ontstentenis aan de bladzijde met de motivering zulks niet nagegaan worden.

In de nota van de Belgische Staat wordt melding noch gemotiveerde verwijzing gemaakt naar het belangrijkste argument, zijnde de onvolledige zending van de beslissing (ontbreken van motiverend gedeelte) waardoor een rechtzoekende zijn/haar recht op verdediging niet kan uitoefenen.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een eerdere beslissing.

A.3. TEGENSTRIJDIGHEID MET DE PRINCIPES VAN BEHOORLIJK BESTUUR

Fragment uit de webpagina van Binnenlandse zaken:

Opdracht en waarden

De Dienst Vreemdelingenzaken beheert de migratiestromen in samenwerking met verschillende partners. Hij zorgt ervoor dat de wet van 15 december 1980 en het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden toegepast.

Voor elke vreemdeling neemt de Dienst een beslissing met de volgende kenmerken:

- *transparant: met duidelijke en welomlijnde regels*
- *objectief : met een beoordeling zonder enig vooroordeel*
- *correct en passend: conform de wet, gemotiveerd in rechte en in feite*
- *snel: binnen zeer korte termijnen*
- *geval per geval: elke aanvraag wordt individueel behandeld*

Zoals gesteld werd de bladzijde met de motivering van de beslissing niet meegedeeld.

Aldus toont de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens aan dat zij haar eigen geponeerde regels van behoorlijk bestuur niet toepast.

Dat de beslissing van 7 mei 2020, zoals meegedeeld op 12 mei 2020 dan ook als nietig dient beschouwd, minstens vernietigd dient te worden.

(...)"

2.2. De verwerende partij merkt hieromtrent op in haar nota met opmerkingen:

"In het enige middel haalt verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Zij betoogt haar niet kan tegengeworpen worden dat de Belgische Staat een bepaald land of haar regering niet erkend. Zij stelt dat haar moeder tijdens haar asielaanvraag melding heeft gemaakt dat haar dochter (verzoekster) ergens in 2001 geboren zou zijn. Zij verwijt verwerende partij geen omstandig onderzoek van het dossier te hebben gedaan. Zij vervolgt da de beslissing elektronisch werd meegedeeld maar dat de motivering ontbreekt.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden de belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29.07.1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.140).

Waar verzoekster aangeeft het niet eens te zijn, voert zij tevens de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

*Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, waar verzoekster eveneens de schending van aanvoert, houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Het rechtszekerheidsbeginsel tot slot is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349).*

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 10.1.1.4 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

“§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

(...)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. [4 Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :]

In casu werd het visum gezinshereniging geweigerd daar verzoeksters moeder, tijdens haar asielaanvraag, vermeldde dat haar dochter “ergens” in 2001 geboren werd, terwijl bij de visumaanvraag plots documenten met een geboortedatum van 23.12.2002 werden toegevoegd. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent als volgt:

“Commentaar: Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10.1.1.4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat op datum van 24/01/2020 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van F. M. J., ° 23/12/2002, van Somalische nationaliteit, teneinde haar vermoedelijke moeder, M. F. M. van Somalische origine te vervoegen in België.

Overwegende dat haar moeder, mevrouw M. F. M., ° 01/01/1975, bij DVZ op 12/11/2015, verklaarde dat haar dochter geboren werd in 2001.

Overwegende dat er nu een aanvraag gezinshereniging voorligt voor F. M. J. met als geboortedatum 23/12/2002

Overwegende aldus dat uit de asielaanvraag blijkt dat F. M. J. geboren is in 2001 en bijgevolg op moment van de aanvraag gezinshereniging meerderjarig is.

Uit het geheel van die elementen blijkt aldus dat F. M. J. ouder is dan 18 jaar.

Overwegende dat F. M. J. op die manier de voorwaarden voor gezinshereniging tracht te omzeilen door zich jonger voor te doen dan ze is.

Overwegende bovendien dat de aanvraag werd ingediend op grond van een eenvoudig geboortecertificaat, afgeleverd 23/08/2019.

Overwegende dat in huidig geval het voorgelegde document niet gelegaliseerd werd daar het afkomstig is uit Somalië, een land waarvan de regering niet door België wordt erkend. Bijgevolg kunnen we geen zekerheid hebben over de authenticiteit van dit document.

Het voorgelegde document kan niet worden erkend.

Gelet op al deze elementen wordt de visumaanvraag verworpen.”

De determinerende reden waarom verzoekster het gevraagde visum gezinshereniging wordt geweigerd is niet zozeer is omdat zij geen gelegaliseerde geboortecertificaat heeft voorgelegd, maar wel omdat er een discrepantie is tussen de vermelding i.v.m. de geboortedatum van verzoekster door haar moeder en de vermelding van verzoeksters geboortedatum op het in 2019 afgeleverde geboortecertificaat, die van grote invloed is op de al dan niet toekenning van een visum gezinshereniging.

M.b.t. de niet erkenning van de geldigheid van documenten afgeleverd door de Somalische regering, verwijst verwerende partij naar de Omzendbrief van 17 juni 2009 houdende bepaalde verduidelijkingen en wijzigings- en opheffingsbepalingen inzake de gezinshereniging waarin staat vermeld als volgt:

De vreemdeling die daadwerkelijk niet in staat is om de officiële documenten die het bestaan van de familieband aantonen te bekomen, kan "andere bewijzen" die "geldig" moeten zijn, voorleggen. Het onderzoek van de "andere bewijzen" wordt aan het oordeel van de Dienst Vreemdelingenzaken overgelaten. De Dienst Vreemdelingenzaken evalueert hun geldigheid in alle discretie en houdt daarbij rekening met alle elementen die het dossier van de betrokkene en de vreemdeling of de EU-burger of de Belg die hij vervoegt of begeleidt, vormen.

(...) De documenten die door de vreemdeling als "andere geldige bewijzen" van de familieband worden voorgelegd zullen niet als dusdanig toegelaten worden indien uit de elementen die het dossier vormen blijkt dat de vreemdeling de bevoegde nationale overheden zou misleiden.

(...) Bij wijze van herinnering, de wet van 15 december 1980 laat de Dienst Vreemdelingenzaken toe om, al naargelang het geval, een verzoek tot gezinshereniging te verwerpen of een einde te stellen aan het verblijf indien valse of misleidende informatie, valse of vervalste documenten gebruikt werden of indien er fraude werd gepleegd of andere onwettige middelen die van doorslaggevend belang zijn geweest, gebruikt werden.

Hieruit blijkt onder meer dat het Bestuur teneinde de bewijskracht en de geldigheid van de voorgelegde documenten te beoordelen daarbij rekening houdend met alle elementen die het dossier omvat dat slechts indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de geboortedatum niet zou kunnen aantonen op basis van officiële documenten en indien het niet mogelijk is om andere geldige documenten aan te leveren, er een onderhoud met de betrokkene(n) plaats KAN vinden, doch ook in dit laatste geval beschikt het Bestuur aldus over een discretionaire bevoegdheid.

In casu heeft de verwerende partij rekening gehouden met alle documenten die door verzoekster werden aangeleverd om de geboortedatum aan te tonen.

Verzoekster heeft immers, behoudens het kwestieus geboortecertificaat, geen enkel ander document overgemaakt op basis waarvan de exacte geboortedatum, minstens het exacte geboortjaar kon worden vastgesteld.

Verzoekster toont in noch haar visumaanvraag noch in haar verzoekschrift aan dat zij in de onmogelijkheid verkeert of verkeerde om - naast het geboortecertificaat - een ander geldig document als bewijs van de geboortedatum bij te brengen.

Waar verzoekster stelt dat de aan haar betekende beslissing geen motivering bevat, toont zij niet aan welk haar belang bij die kritiek is, aangezien het administratief dossier het beslissingsformulier familiale groepering d.d. 07.05.2020 bevat en uit voorliggend verzoekschrift blijkt dat verzoeksters raadsman kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing in de mate dat hij ze aanvecht voor de Raad. Een schending van de door verzoekster aangehaalde rechtsbeginselen wordt niet aannemelijk gemaakt. Het enige middel is ongegrond."

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

Gelet op de inhoudelijke betwisting van de motieven van de bestreden beslissing voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid oordeelt op grond van de juiste feitelijke gegevens, of de beoordeling correct is en of het besluit niet kennelijk onredelijk is (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Concreet betwist de verzoekende partij het motief dat de geboortedatum van haar (23 december 2002) niet aanvaard wordt omdat de moeder van de verzoekende partij ter gelegenheid van het indienen van haar verzoek tot internationale bescherming stelde dat de verzoekende partij geboren is in 2001. De bestreden beslissing stelt ten onrechte dat de verzoekende partij de voorwaarden voor gezinshereniging tracht te omzeilen. De verzoekende partij wijst erop dat de Somalische geboortecertificaat inderdaad niet is gelegaliseerd, wat in Somalië onmogelijk is. De verzoekende partij verwijt de verwerende partij niet met alle elementen, voorhanden in het administratief dossier, rekening te houden.

De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen: *"De determinerende reden waarom verzoekster het gevraagde visum gezinshereniging wordt geweigerd is niet zozeer is omdat zij geen gelegaliseerde geboortecertificaat heeft voorgelegd, maar wel omdat er een discrepantie is tussen de vermelding i.v.m. de geboortedatum van verzoekster door haar moeder en de vermelding van verzoeksters geboortedatum op het in 2019 afgeleverde geboortecertificaat, die van grote invloed is op de al dan niet toekenning van een visum gezinshereniging."*

De moeder van de verzoekende partij is een erkend vluchteling. De verzoekende partij vraagt een visum gezinshereniging (lang verblijf) aan in functie van haar moeder.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ter gelegenheid van het indienen van de aanvraag onder meer de volgende stukken overmaakte:

- Somalische, niet gelegaliseerde, geboorteakte, waarin de geboortedatum van de verzoekende partij wordt vermeld als zijnde 23 december 2002;
- medisch attest van dokter K.T., waarin de geboortedatum van 23 december 2002 wordt vermeld;
- 3 attesten van "The Nairobi Hospital" van 22 januari 2020 (bloedresultaten), waarin de verzoekende partij wordt omschreven van zijnde 17 jaar oud op datum van de attesten;
- commentaar van de ambassade waarin gesteld wordt dat "*applicant looks older*" (vrij vertaald: de verzoekende partij ziet er ouder uit) en wijst op de onmogelijkheid om de documenten te verifiëren.

Daargelaten de vaststelling dat de verwerende partij geen commentaar heeft over de medische stukken (ook niet in de bestreden beslissing) rond de geboortedatum van de verzoekende partij, stelt de bestreden beslissing en de verwerende partij in haar nota dat de verzoekende partij de voorwaarden, voorzien in artikel 10.1.1.4., omzeilt, waarmee zij te kennen geeft dat de voorgehouden geboortedatum niet juist is. De verwerende partij houdt voor dat dit blijkt uit de verklaringen van de moeder van de verzoekende partij ter gelegenheid van de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Wat dit laatste punt betreft, vindt de Raad enkel de verklaringen van de moeder op de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken van 14 september 2015 terug. Bij de opsomming van de geboortedata van de acht kinderen van de verzoekende partij, wordt vermeld voor de verzoekende partij dat de moeder stelt dat de verzoekende partij in 2001 werd geboren, maar dat de moeder de exacte datum niet weet. Verder blijkt uit de hele vragenlijst dat de moeder geen datums kan vermelden over de geboorte van al haar kinderen en over haar huwelijksdatum. De vermelding "*weet exacte datum niet*" is dubbelzinnig: dit kan zowel slaan op een bepaalde datum binnen een opgegeven jaar, als op het jaar zelf.

De verwerende partij leidt aldus af uit een verklaring, waarbij is vermeld dat de geboortedatum niet exact geweten is, dat de verzoekende partij de gezinsherenigingsvoorwaarden omzeilt. De verwerende partij kan nog gevolgd worden waar zij wijst op de gebrekkige waarde van de Somalische, niet gelegaliseerde, geboorteakte, maar ontkent niet dat het verkrijgen van een legalisatie onmogelijk is.

Echter, zoals de verwerende partij zelf voorhoudt in haar nota met opmerkingen, is dit motief niet determinerend (nota: "*De determinerende reden waarom verzoekster het gevraagde visum gezinshereniging wordt geweigerd is niet zozeer is omdat zij geen gelegaliseerde geboorteakte heeft voorgelegd, maar wel omdat er een discrepantie is tussen de vermelding i.v.m. de geboortedatum van verzoekster door haar moeder en de vermelding van verzoeksters geboortedatum op het in 2019 afgeleverde geboortetest, die van grote invloed is op de al dan niet toekenning van een visum gezinshereniging.*").

Deze redenering is te kort door de bocht.

Voorts stelt de verwerende partij in haar nota met opmerkingen, met verwijzing naar de omzendbrief van 17 juni 2009, dat het onderzoek van "*andere bewijzen*" aan het oordeel van de Dienst Vreemdelingenzaken moet worden gelaten.

De verwerende partij merkt hieromtrent op:

"Hieruit blijkt onder meer dat het Bestuur teneinde de bewijskracht en de geldigheid van de voorgelegde documenten te beoordelen daarbij rekening houdend met alle elementen die het dossier omvat dat slechts indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de geboortedatum niet zou kunnen aantonen op basis van officiële documenten en indien het niet mogelijk is om andere geldige documenten aan te leveren, er een onderhoud met de betrokkene(n) plaats KAN vinden, doch ook in dit laatste geval beschikt het Bestuur aldus over een discretionaire bevoegdheid.

In casu heeft de verwerende partij rekening gehouden met alle documenten die door verzoekster werden aangeleverd om de geboortedatum aan te tonen.

Verzoekster heeft immers, behoudens het kwestieus geboortetest, geen enkel ander document overgemaakt op basis waarvan de exacte geboortedatum, minstens het exacte geboortear, kon worden vastgesteld."

De Raad ziet niet in welke andere officiële documenten de verzoekende partij kan voorleggen en de verwerende partij is zich ervan bewust dat zij een onderhoud kon laten plaatsgrijpen, wat in dit geval niet is gebeurd. De verzoekende partij toont aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is genomen. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de verwerende partij de geboortedatums, vermeld op de medische stukken, volslagen negeert.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij de schending van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht in de hierboven beschreven mate aannemelijk maakt. De overige opmerkingen van de verwerende partij doen aan het voorgaande geen afbreuk.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De eventuele gegrondheid van de overige middelen kunnen niet tot een ruimere vernietiging leiden. Daarom moeten deze niet onderzocht worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 mei 2020 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN